

NOVI SLOV. ŠTAJERC

IZ NARODA ZA NAROD.

„Novi Slovenski Štajerc“ izhaja vsakega 10., 20. in 30. v mesecu. — Naročnina za celo leto 2 K, za pol leta 1 K, za četrto leta 50 vin; plačuje se naprej. — Posamezna številka 6 v. Oznaniila po dogovoru. Denar in reklamacije se pošiljajo na: Upravništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani. Dopisi pa na: Uredništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani.

Javno vprašanje na c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu.

Zakaj c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu noče vkljub urgenci rešiti naše pritožbe o nerednem in protipostavnem poslovanju poštne urade v **Pristavi in Ormožu**, ktera pritožba se je vložila že meseca marca letos?

Zakaj je c. kr. poštno ravnateljstvo rešilo v najkrajšem času našo pritožbo vloženo meseca maja, o poštne urade Šmarje pri Jelšah oziroma ondotnem pismonoši Iv. Dvorščaku? Ali c. kr. poštno ravnateljstvo zavlačuje rešitev prve pritožbe radi tega, ker so tožene osebe **nemške narodnosti**? — Mi pri pritožbah ne delamo nobene izjeme, zahtevamo enakovestno in redno poslovanje od vsakega uradnika, bodisikterekoli narodnosti, ne trpimo pa tudi ne, da bi se **pristransko** vedlo c. kr. poštno ravnateljstvo pri reševanju naših pritožb ter iste reševalo v korist nemških uslužbencev in v škodo slovenskih strank.

Obračamo se vsled tega do **visokega c. kr. trgovskega ministrstva na Dunaju** z uljudno prošnjo.

Visokoisto blagovoli na podlagi pritožbe upravnistva in urednistva »Novi Slov. Štajerc« z dne 6. junija letos **nemudoma** uvesti pri c. kr. poštne ravnateljstvu v Gradcu strogo preiskavo radi njegovega pristranskega postopanja v izpolnjevanju svoje uradne dolžnosti, povzročiti takojšnjo rešitev vseh na c. kr. poštne ravnateljstvo v Gradcu vložnih pritožb upravnistva »Novi Slov. Štajerc«, dati **samo** preiskati poštne urade **Mari-bor, Ptuj, Ormož in Pristavo** radi v zgoraj imenovani pritožbi na visokoisto navedenih prestopkov ter takoj ukreniti vse, da se bode poštne promet pri teh uradih vršil **v redu, nepristransko in nemoteno**.

Slovenske poslance, kterim smo izročili prepis svoje pritožbe na vis. c. kr. trg. ministrstvo z dokazi vred, pa istotako pozivljamo, naj store vse, da se našim zahtevam čimpreje ugoti, ker dobivamo dan za dnevom nove pritožbe o nerednosti, ki se dogajajo po naših poštne uradih.

Upravništvo in uredništvo
»Novi Slov. Štajerc«.

Dr. Ploj za svoje volilce.

Zadnje dni je storil dr. Ploj veliko za svoje volilce. Pred vsem je vložil zopet nujne predloge za pomoč vseh krajev njegovega volilnega okraja ter izposloval, da pridejo ti predlogi še v tem zasedanju v obravnavo, da se potem prizadetim hitreje pomaga.

Preteklo soboto je bil sam pri okr. glavarju v Ptuj ter zahteval in izposloval, da se škoda ceni sedaj 17.—19. t. m. Ogledal si je sam vso škodo na Humu, v Loperšicah in Frankoveih in po svojih zaupnikih si dal poročati o škodi v Halozah. Tako bo imel sedaj potrebno gradivo.

Za prebivalce gornjega ptujskega polja je izposloval pri Južni železnici, da sezida čakalnico na postaji, da ljudem v dežu in mrazu ne bo treba stati zunaj kakor do sedaj. Tudi bode od sedaj naprej sprejemala ta postaja brzovozno blago, česar do sedaj ni, in se skladišče primerno priredi.

Vsled posredovanja dr. Ploja je tudi za Trgovišče pri Veliki Nedelji ugodno rešen razpor te vasi z nemškim vitežkim redom.

Pri regulaciji Pesnice se je posestnikom v Gořišnicah pri sv. Marjeti vsaj deloma ugodilo njihovi zahtevi vsled osebnega posredovanja poslanca dr. Ploja, in ugodilo bi se še bolje, ako se posestniki ne bi zadovoljili s tem, kar jim je komisija ponudila, ampak bi vstrajali pri prvi svoji zahtevi.

Zelo važna določba iz novega lovskega zakona za deželo Štajersko z dne 21. septembra 1906.

Kakor smo že naznanili, stopil je za Štajersko nov lovski zakon v veljavo 10. aprila t. l. Ta zakon je sklenil na zahtevo kmetskih, pred vsem slovenskih poslancev, štajerski deželni zbor. Zakon je zelo obsežen, zato bomo tolmačili v njem le one točke, ki so za našega slovenskega kmeta in sadjerejca zelo važne.

Povdarjati moramo, da tudi ta novi zakon ne odgovarja vsem kmetskim zahtevam in potrebam. A treba je pomniti, da so naši slovenski poslanci z vsemi res kmetskimi nemškimi poslanci vred v deželnem zboru v manjšini. Torej ni njih krivda, ako niso do-

segli vsega, ampak izrečna zasluga, da so prisilili nemške meščanske in nemške grofovske in baronske veleposestniške poslance, da se je spremenil stari zelo krivični lovski zakon vsaj deloma po željah in zahtevah kmetov in njihovih poslancev.

Naše bralce bodo zanimala najbolj določbe o odškodnini za škodo, povzročeno po lovu ali pa divjačini sami. O tem govori § 78 novega lovskega zakona. Ako se dosedaj posestnik zemljišča in najemnik lova nista mogla pobotati, razsojevalo je sodišče. To je po novem lovskem zakonu drugače. Ta namreč določa, da se morajo imenovati za oceno škode posebna razsodišča (Schiedsgerichte). Razsodišča pa obstojajo iz predsednika ali njegovega namestnika in dveh drugih razsodnikov. Kdo pa imenuje te osebe?

§ 79 novega zakona določa, da imenujejo c. kr. okrajna glavarstva načelnika in namestnika v razsodišče, vendar pa tega politična oblast ne sme storiti svojevoljno, ampak vprašati in zaslišati mora občinski odbor — ne samo župana — koga ta nasvetuje. Izbrati se smejo edino le osebe, ki so vseskozi na dobrem glasu in pa nepristranske in ki dovolj poznajo gospodarske razmere dotične občine, poznati morajo tudi lov.

Občine imajo tukaj obsežno in važno pravico, kajti one določujejo, ali je kdo nepristranski in ali pozna gospodarske razmere. Posestniki, predstojniki in občinski odborniki, čuvajte sedaj vam podeljene pravice!

Iz ptujskega okraja nam je znano, da je c. kr. okrajno glavarstvo v Ptuj imenovalo za načelnike in njihove namestnike v razsodišča za odškodnino večji del nemške meščane iz Ptuja ali pa ljudi, ki so dobri prijatelji nemških najemnikov, ali pa so celo najemniki sami. Občinski zastopi dopisov in vprašanj politične oblasti niso razumeli, vprašali pa tudi niso nikogar, ki bi jim znal važnost teh določb raztolmačiti in tako navadno niso imenovanjem od strani politične oblasti, ki je seveda pri nas naklonjena mestjanom in lovskim najemnikom, prav nič ugovarjali ali protestirali.

Kake posledice pa taka brezbriznost ima?

Vsled te brezbriznosti županstev in občinskega odbora bodo imeli v razsodiščih za odškodnino prvo, glavno in odločilno besedo le tisti, ki so sami lovci in najemniki lovov, in sicer ne v svojem lovu, ampak pri sosednjih. Vsakemu pa je znano, da vrana vrani oči ne izključuje, da bodo torej kmetje tisti, ki bodo pri cenitvi odškodnine trpeli škodo. Vsaka občina ima deželni in državni zakonik ter uradni list in zato bi se iz njih prizadeti lahko poučili. Imenovani so seveda tudi kaki dobri prijatelji lovcev. Da bodo tudi ti kot predstojniki pri cenitvah postopali na korist lovcev, je pač samoumevno. To bodo torej sodniki, ki bi morali biti nepristranski.

Pravico in moč, katero so hoteli naši poslanci kot postavodajalci v deželnem zboru položiti v roke gospodarjem in občinam, to vzamejo sedaj spet c. kr. okrajna glavarstva z imenovanjem, ker veliko naših občinskih zastopov ne zna in noče čuvati svojih kmetijskih pravic. Razsodišča imajo po novem lovskem zakonu za oškodovane posestnike največjo važnost glede odločitve odškodnine. Ta razsodišča morajo torej imeti in tudi lahko imajo kmetske občine v svojih rokah, ne

smejo pa trpeti v njih graščakov in meščanov, ki ne poznajo in tudi deloma nočejo pripoznati kmetu škode, katero so mu povzročili na lovu lovei ali pa divjačina. Opozarjamo vse naše slovenske občane, naj čuvajo to svojo pravico in naj se je poslužujejo. Brezbriznost občinskih odborov bo od sedaj naprej kriva, ako ne bo dobil posestnik primerne odškodnine. Naši poslanci so vam dali s to določbo moč v vaše roke.

(Dalje prihodnjič.)

Nekaj o srednjih šolah.

Ptujska gimnazija, ki je ustanovljena pred vsem za ptujski, ormoški, rogaški in ljutomerski okraj, je štela v preteklem šolskem letu v 8 gimnazijskih razredih 170 učencev, med temi le 25 slovenske narodnosti. Po rojstvu je bilo 34 gimnazijcev iz Ptuja, 96 iz Štajerske izven Ptuja, ostalih 40 pa iz drugih dežel, celo iz Amerike! Le 34 ptujskih in 25 slovenskih dijakov je po pravici na tej gimnaziji, drugi pa so pri tepeni lenuhi in malopridneži, ki nikjer drugod ne morejo študirati. Za te vzdržuje štajerska dežela gimnazijo in plačuje profesorjem na leto okoli 60.000 K plače. Za sinove slovenskih kmetov, ki s svojimi davki in deželnimi dokladami prispevajo k vzdrževanju gimnazije, za te pa ni prostora v tej nemški šoli.

Slovenski stariši imenovanih okrajev morajo svoje sinove pošiljati v oddaljeni Maribor in Celje, kjer so gimnazije z vsaj deloma slovenskim učnim jezikom. Namesto edino prave in pametne uredbe slovenske gimnazije v Ptuj za slovenske okraje pa je štajerski deželni odbor vpeljal na ptujski gimnaziji pripravljalni razred, kateri je na korist edino ptujskim meščanom, ki imajo itak svoje sinove doma, slovenski kmet pa bi naj še eno leto več brez potrebe plačeval stanovanje in hrano za svojim sinom. Ptuj je središče velikega slovenskega okraja, *sem spada edino slovenska srednja šola, gimnazija ali realka*. Par ptujskih paglavcev se bo že naučilo slovenščine, katero vsi ptujčani krvavo potrebujejo. Ni pravično, da se zaradi teh par učencev sto in sto nadarjenih slovenskih sinov izključuje iz šol. Slovenski stariši, slovenske občine in okrajni zastopi prizadetih okrajev, potegujte se za slovenske šole! Edino te so vašim otrokom koristne!

Samostojni gimnazijski razredi s slovensko-nemškim učnim jezikom v Celju so imeli koncem šolskega leta 191 učencev v 4 razredih. Skrajni čas je, da se ta zavod spopolni v celo čisto slovensko gimnazijo. Gimnazija v Kočevju ima komaj pol toliko učencev, a se v jeseni razširi v celo gimnazijo. Tembolj je to potrebno pri celjski slovenski gimnaziji. Komaj 50.000 spodnjestajerskih Nemcev ima 3 cele gimnazije, 1 realko, 1 vinorejsko šolo (v Mariboru), 2 meščanski šoli itd., blizu pol milijona štajerskih Slovencev pa nima nobenih šol razun navadnih ljudskih. Narod brez šol nima bodočnosti, ker se njegovi pripadniki ne morejo izobraziti. Zato, Slovenci, zahtevajmo slovenskih kmetijskih, meščanskih, trgovskih, obrtnih šol, slovenskih gimnazij, realk in učiteljskih! Če nam jih vlada ne da, pa si jih snujmo sami s pomočjo posojilnic, občin in okrajev!

Gimnazija v Celovcu ima 89 slovenskih dijakov. Gotovo bi jih bilo več ko dvakrat toliko, če bi vsi slovenski stariši zapisali svoje sinove kot Slovence in če bi mnogi slovenski dijaki ne šli rajši v slovenske šole na Kranjsko. Na prvi gimnaziji v Ljubljani je ravno toliko Nemcev, pa imajo celo nemško gimnazijo. Tudi koroški Slovenci morajo dobiti svojo slovensko kmetijsko šolo, slovensko realko in slovensko gimnazijo ter druge potrebne slovenske šole. Brez šol ni napredka.

Nova realka je ustanovljena v Bruku ob Muri. Zdaj imajo Nemci na Štajerskem 6 realk: dve državni in eno deželno v Gradcu, po eno državno realko v Mariboru, Knittelfeldu in Bruku, Slovenci pa nobene. Slovenski stariši, dajte svoje sinove na realko v Maribor ali v Ljubljano in potem zahtevajmo slovenskih realk za slovenske kraje. Naši davki so dobri, naši vojaki so junaški branitelji domovine, zato imamo tudi pravico na vse šole in druga sredstva za povzdigo znanja in blagostanja. To pravico nam zagotavlja državni temeljni zakon. Naprej torej s slovenskimi gimnazijami, realkami in učiteljišči, na dan s slovenskimi kmetijskimi, trgovskimi, obrtnimi in drugimi potrebnimi šolami ter s slovenskimi kmetijskimi učnimi tečajmi!

Ornig in njegovi pristaši hočejo ostati proti določbam postave v ptujskem okrajnem zastopu.

Že zadnjič smo poročali, kako se trudi in peha naš ljubi Ornig, da bi ostal vsaj še malo časa na stolu okrajnega načelnika in njegovi v okrajnem odboru.

Protipostavno je bil izvoljen, protipostavno je ostal v okrajnem zastopu, ko je izreklo najvišje sodišče svojo obsodbo nad Underreinovim protipostavnem in pristranskem postopanju, kaj čuda torej, da tak mož, ki je že tolikokrat kršil nekaznovano postavo, tudi sedaj izkuša kršiti jasno postavo, samo da ohrani še par dni svojo veljavo, kajti vse trdi, da pojde sedaj z Ornigom vedno bolj navzdol. Ne zaupajo mu niti vsi nemški ptujski meščanje, kako naj mu potem zaupamo mi? Komur ni sveta postava, temu ni sveto tudi nič drugega in z največjim veseljem, brez slabe vesti tak človek tudi pozabi na koristi onih, za katere bi imel skrbeti.

§ 39 postave z dne 14. junija 1866 za Štajersko pravi o okrajnih zastopih: «Okrajni zastop se voli na tri leta» itd. ter o dopolnilnih volitvah: «Če tekom volilne dobe posamezni zastopniki izstopijo, izvrši se za ostali del volilne dobe dopolnilna volitev v isti volilni skupini, kjer so bili izstopivši izvoljeni.»

Obe postavni določbi je kršil Ornig sam kot načelnik okrajnega zastopa, zanemarjal pa jih je tudi prejšnji glavar, kajti dopolnilne volitve se niso vršile, a sedaj, ko je pretekla triletna poslovna doba Ornigu in njegovim in bi imele biti volitve že davno razpisane, se je Ornig naenkrat podvzval in izvršile so se dopolnilne volitve.

Kakor znano, umrl je že 6. februarja 1906 g. Anton Korenjak, okrajni zastopnik iz skupine kmetjskih občin.

A Ornig se ni spomnil na postavo, ali pa se nalašč ni hotel spomniti in dopolnilne volitve so bile sedaj, ko bi že morale biti končane glavne volitve. Povrh se je izvršila dopolnilna volitev sedaj s tako naglico, da veliko občin niti ni imelo priložnosti voliti svojih volilnih mož. To je bilo seveda vse namenoma, samo da se je ogoljufalo kmetske občine za njihovo pravico.

Enako protipostavno se je postopalo v skupini najvišje obdačenih. V tej skupini je umrl Franc Leskošek dne 28. aprila 1905, a dopolnilne volitve so bile sedaj!

Tako se bije v obraz vsaki pravici, vsaki jasni določbi zakona, a naša vlada to trpi, saj velja o Ornigu in o poprejšnjem glavarju pregovor: «Vrana vrani ne izkljuje oči! Tako nekaznovano prelomi postave nemška gospoda v Ptuj, a naj bi storil to ubogi slovenski kmet! Imel bi takoj vse biriče na vratu!

Poslanec ptujskega okraja dr. Miroslav Ploj je ožigosal v vprašanju na ministra za notranje zadeve to protipostavno postopanje in radovedni smo, kedaj bode ministrstvo prisililo ptujsko nemško gospodo, da bo spoštovala postave.

Kmetje, veleposestniki! Naš opomin je: ako hočete dobro sebi, ako hočete dobro številnim svojim sobratom trpinom, ki morajo tudi plačevati z vami vred visoke okrajne naklade, ki morajo gledati neumestno, škodljivo Ornigovo gospodarstvo v okrajnem zastopu, a nimajo dovolj zastopnikov, da bi se branili, vi kmetski veleposestniki se vzdramite in volite prihodnjič moše iz svoje sredine, ki bodo vedeli najbolje gospodariti z okrajnim denarjem okraju v korist! Le tako se bomo otresli nemških in nemškutarskih vsiljivcev. Mi ne rabimo tujih jerobov, sami svoji hočemo biti.

Kratka zgodovina slovenskega naroda.

(Pavel Poljanec.)

(Dalje.)

Vzhodni Slovenci in velikomoravska država.

Med vzhodnimi Slovenci si niso mogli nemški kralji utrditi oblasti. Korotan in tudi južne kraje so si podvrgli, večji del Panonije pa je ostal prost, ker je bil predalet. Tukaj ob robu Štajerskega, v ogrski nižavi in ob obeh straneh Donave so vladali še domači vojvodi. (Takrat v 9. stoletju še ni bilo o Ogrih (Madžarih) ne duha ne sluha v teh krajih, Ogri so prišli še le ob letu 900. O tem se govori pozneje. V 9. stoletju so prebivali po vsem Ogrskem le Slovani. Ob Donavi se je dotikalo slovensko pleme slovaškega.

Vojvodi teh Slovencev in Slovakov so si priborili v 9. stoletju veliko moč. Spočetka so bili tudi še pod višjo oblastjo nemških kraljev, toda nemške oblasti so se celo znebili. Tako je nastala močna slovensko-slovaška država, ki jo listine imenujejo velikomoravska država.

Ta država je postala za Nemce velika nevarnost. Središče Velikomoravskega je bilo v Velegradu in v Nitri, na današnjem Slovaškem.

Prvi močnejši velikomoravski knez je bil Mojmir (do leta 846.). Njegov naslednik je bil knez Rastislav (846—870).

Rastislav pokliče slovanske učitelje.

Po Rastislavovi slovanski državi so učili le nemški duhovniki krščansko vero. Rastislav je spoznal, da mu taki duhovniki le škodujejo v političnem oziru, v verskem pa mu ne koristijo nič, ker jih ljudstvo večinoma ne razume. Pogubnega upliva Nemcev se je hotel znebiti. Premišljeval je, kako bi odstranil nemške duhovnike in odkod bi dobil boljših.

Leta 861 je poslal v tej zadevi Rastislav poslance v Carigrad. Carigrad je bil središče močnega bizantinskega cesarstva, ki je imelo večinoma slovanske prebivalce, kristjane. (Turki so prišli sem še le 500 let pozneje.)

Tukaj v Carigradu je upal najti Rastislav pomoči. Prosil je cesarja Mihaela takih krščanskih učiteljev, ki bi dobro umeli slovanski jezik, da bi lahko poučevali njegove Slovence in Slovake v domačem razumljivem jeziku.

Tako je menil izpodriniti Nemce iz dežele.

Rastislav je dosegel svoj namen. Leta 863 sta prišla v njegovo državo 2 neizmerno delavna učitelja, brata *Ciril in Metod*.

Ciril in Metod sta imela krasne uspehe. Takoj sta dobila zaupanje ljudstva, česar Nemci poprej niso dosegli nikdar, čeravno so se trudili 100 in 100 let. To je dokaz, kako potreben je verski pouk v domačem narodnem jeziku.

Ciril in Metod prideta med Slovence.

Ko je zvedelo ljudstvo leta 863, da se bližata slovanska učitelja, je šlo daleč naproti in je sprejelo njih nauk z velikanskim veseljem.

Krščevala sta ljudstvo in učila sv. vero v slovenskem jeziku, ki sta ga znala iz rojstnega mesta Soluna. Ciril in Metod sta bila tudi prva moža, ki sta *pisala slovanske knjige*. Ciril je izmislil posebne slovanske črke, tzv. glagolico in je v tej pisavi začel prelagati sv. pismo v slovanski (staroslovanski jezik). Okoli sebe sta zbrala mnogo domačih mladeničev, ki sta jih učila pisati in čitati in jih pripravljala za duhovski stan.

Tako sta skrbela za domači slovanski duhovski naraščaj.

Leta 867 sta se napotila v Rim, da se poklonita papežu in mu poročata o svojem delu. Vzela sta seboj slovanske knjige in mnogo učencev, ki bi se naj posvetili v Rimu v duhovnike. Šla sta po Panonijo, po Kranjskem v Benetke in dalje v Rim.

Papež Hadrijan II. ju je sprejel z veliko častjo in je blagoslovil slovanske knjige. Posvetil je oba brata v škofa, učence pa v duhovnike in dijakone. Dovolil je tudi, da se rabi poleg latinskega jezika *slovenski jezik pri službi božji*. Vsakemu je pogrozil papež s cerkvenim sodiščem, kdor bi se predrznil grajati slovanske knjige in očitati slovanskim duhovnikom, da ne učijo prave vere. — Ta grožnja je veljala seveda Nemcem.

Metod po Cirilovi smrti.

Ciril in Metod sta torej dobila za svoje delo papežev blagoslov. Toda žal, Ciril je začel bolehati v Rimu in je umrl 14. svečana 868, še le v 42 letu starosti.

Metod je ostal sam.

Toda ni omagal. Ciril mu je polagal na smrtni postelji na srce skrb za slovansko ljudstvo in slovanske knjige. Zvesto je izpolnjeval Metod bratovo zadnjo voljo.

K Rastislavu pa se škof Metod ni mogel vrniti. Tam je divjala bridka vojska. Nemški vladarji so napadli z močnimi četami Velikomoravsko. Nemce so našuntali nemški duhovniki, ki so videli, da je zdaj za nje med Slovenci vse zgubljeno, odkar delujeta med njimi Ciril in Metod. V srcih nemških duhovnikov se je zbudila črna zavist zaradi lepih uspehov slovanskih blagovestnikov.

Metod je ostal zato med daljnimi Slovenci. Posebno pri knezu Kocelju ob Blatnem jezeru je deloval. Tukaj je uvedel slovansko službo božjo in nastavljal vnete mlade slov. duhovnike.

Leta 869 je šel Metod drugič v Rim, kjer ga je posvetil papež na željo slovanskih knezov v nadškofa slovenskim pokrajinam.

Ko je zvedel o tem solnograški nadškof, ni mogel več brzdati jeze. Hotel je namreč imeti v svoji nadškofiji vso Panonijo. Zdaj so se mu prekrizali računi, ko je dobila Panonija lastnega nadškofa.

Nasilnosti in grozovitosti nemških vladarjev in škofov.

Metodovi sovražniki so sprevideli, da ne morejo ničesar doseči. Zato so se lotili sile, grozovitosti in zvijače.

Najprej so se valile nemške vojske zoper Slované. Žgali in morili so, da je kaj Pomagal jim je tudi izdajalec, Rastislavov nečak Svetopolk. Svetopolk je izdal Nemcem svojega strica Rastislava. Nesrečnega poštenega *slovenskega kneza so oslepili* in ga utaknili v samostan.

To ni bilo zadosti. Metoda so hoteli dobiti v roke. Posegli so po zvijači. Leta 870. so se zbrali nemški bavarski škofje na cerkveno posvetovanje in so *povabili* tudi Metoda. Metod je prišel, toda kaj se zgodi? Pri-mejo ga in ga nenadoma posade na zatožno klop, čeravno niso imeli pravice soditi nadškofa. Nadškofa sme soditi edino papež ali patrijarh, ne pa drug škof. Metod se ni hotel udati. Pasovski škof ga je tako sovražil, da ga je hotel na mestu preteptati s konjskim bičem. Obsodili so Metoda, pustili ga na mrazu in dežju, za-branili mu služiti božjo službo, vrgli ga v ječo in ga imeli zaprtega pri sebi na Bavarskem skoro tri leta.

Domače novice.

Nujni predlogi poslanca dr. Ploja za podporo po toči prizadetih prebivalcev ptujskega in ormoškega sodnijskega okraja:

Prvi predlog: Dne 3. t. m. je padala v nekterih krajih ptujskega in ormoškega okraja toča.

Pred vsem so prizadete občine Frankovci in Humter skoraj cele Haloze.

Pomanjkanje v omenjenih krajih je veliko in pomoč nujno potrebna, in to tembolj, ker je toča že v preteklem letu v mnogih občinah v Halozah trgatev zelo poškodovala odnosno uničila in je torej gmotno stanje tamošnjega prebivalstva silno slabo.

Podpisani stavijo torej dodatno k svojemu nujnemu predlogu z dne 6. julija sledeči dodatni predlog:

»C. kr. vlada se pozivlja, da nakloni izdatno podporo posestnikom, prizadetim od toče z dne 3. julija.«

Na Dunaju, dne 8. julija 1907.

Dr. Ploj in tovariši.

Še en nujni predlog za prebivalce ptujskega okraja ki so bili po toči prizadeti:

»Dne 3. julija je padala uničujoča toča v farah: Zavrč, Sv. Duh, Sv. Barbara v Halozah, Leskovec, Sv. Trojica v Halozah in Hum pri Ormožu in je napravila po vinogradih in njivah neizmerno veliko škodo.

Omenjeni kraji so prizadeti tem hujše, ker se ponašajo tam vremenske nezgode že več let.

Pomanjkanje je zelo veliko in hitra, izdatna pomoč nujno potrebna.

Podpisani stavijo torej sledeči predlog:

»Visoka zbornica skleni in c. kr. vlada se pozivlja, da nakaže čim najhitreje prizadetim posestnikom v krajih: Zavrč, Sv. Duh, Sv. Barbara, Leskovec, Sv. Trojica v Halozah in Hum izdatno pomoč iz državnih sredstev.«

Na Dunaju, dne 5. julija 1907.

Dr. Ploj in tovariši.

Torej je vložil poslanec dr. Ploj za prizadete svoje volilce takoj tri nujne predloge. Povsod naglašava veliko škodo in pomanjkanje. Storil je tudi razne druge korake, da država po možnosti lajša pomanjkanje prizadetih. Pomoč je res potrebna, kajti posebno v nekih krajih v Halozah je uničeno prav vse. Toča je pobila do golega vse vinograde in uničila vse pridelke po njivah, a voda je skvarila vso travo: trpijo ljudje in živina.

Popolno zaupanje je izrazila svojemu poslancu dr. Ploju Sv. Barbara v Halozah.

Zaupnice so poslale poslancu dr. Ploju razne občine fare sv. Marjete niže Ptuja.

Škodo na Humu so cenili domači cenilni mošje na 27.310 kron v Frankoveh in Loperšicah pa na 47.000 kron. Pobito je res vse. Grozdje na trtah se po eni strani suši, ali pa popolnoma odpada, mladike pri trtah so odsekane, po poljih leži na njivah rž in pšenica na zemlji, na nekaterih še nepokošenih njivah se vidi, da niti bilka ne stoji pokonec. Koruza je potlačena, perje se suši in zelenjave, pred vsem salate sploh ni. Vse je uničila toča, ki je padala približno 12 minut gosto in močno, da je ležala par prstov visoko.

Poslanec dvor. svet. dr. Ploj pred svojimi volilci v Ormožu. Preteklo nedeljo 14. julija je sklicalo politično društvo »Sloga« za ormoški okraj shod in ob enem občni zbor, kjer je pred vsem pojasnil poslanec dr. Ploj, zakaj da je vstopil v »Jugoslovansko zvezo«. Kljub slabemu vremenu je bila vdeležba prav velika. Posebej povdarjati moramo, da so izjavili pristaši »Narodne stranke«: »Mi smo svoje že opravili s prejšnjim shodom in torej nimamo opraviti in pridjati danes ničesar.« To moramo pripomniti posebej, ker se je na shodu namigivalo, da so za dr. Ploja samo oni, ki ga niso volili.

Gospod poslanec je podal jasno sliko vseh pogajanj in svojih prizadevanj za skupen klub vseh jugoslovanskih poslancev, dokazal je jasno, da je ravnal

odkrito in pošteno, da se ni pregrešil niti za pičico proti temu, kar je svojim volilcem na shodu obljubil, da torej nima vzroka, bati se možete, odkrite in nepristranske sodbe svojih volilcev.

Tri vprašanja so za vsacega njegovega volilca merodajna: 1) Ali je ravnal gosp. poslanec proti koristim svojih volilcev in proti svojim obljubam na shodih. 2) Ali se je gosp. poslanec pregrešil proti veri in verskemu prepričanju svojih volilcev in 3) ali je naš poslanec škodoval s svojim dosedanjim delovanjem slovenskemu narodu v obče.

Na celem številnem shodu ni bilo niti enega, ki bi to dokazal in gospod kaplan Ozvatič, ki je poskusil dokaz, je moral priznati sam sebi, da je ravnal dr. Ploj povsod pravilno in na korist svojim volilcem.

Pristopil je »Jugoslovanski zvezi«, a ta ima kot prvo točko svojih pravil: zveza je **krščanska in ljudska**, njen namen je pred vsem in *prvem mestu* **koristiti kmet-skemu stanu** in potegovati se za kulturne potrebe Jugoslovancev. Vprašamo torej bralce, kaj pa hoče poslanec kmetov storiti več, kakor pristopiti k tistim poslancem, ki se v prvi vrsti hočejo boriti za izboljšanje žalostnega položaja kmetškega stanu? Mislite, da bo kmet debel od tega, ako se poslanci na Dunaju prepirajo in hujskajo med seboj?

Ako pridejo stariši domov, prosijo in zahtevajo otroci kruha, ravno tako pa zahtevajo volilci od svojih poslancev, da pošteno in požrtvovalno delajo, da jim priborijo njihove pravice ter zastopajo njihove koristi. To je dr. Ploj tudi vestno izvrševal.

Po živahnem prepričajočem pojasnilu g. poslanca predlagal je gosp. Porekar resolucijo, kjer se: 1) Izreka g. dr. Ploju neomajano zaupanje, 2) obžaluje se, da ni prišlo do skupnega kluba vseh jugoslovanskih poslancev in 3) pozivlja se, naj se poslanci združijo vsi v en klub, da bodo lažje in uspešneje branili pravice svojih volilcev in zastopali njihove koristi. Za to resolucijo je glasovalo 98, proti 57 navzočih. Nekaj jih sploh ni glasovalo, posebno tisti, ki so prišli z namenom glasovati proti, a so se prepričali, da je ravnal g. poslanec popolnoma prav.

Proti so glasovali nekteri, ki sploh niso vedeli za kaj se gre, in pa oni Ozvatičevi pristaši, ki jih je že predpoldne napajal, da so bili pod vsakim pogojem proti.

Tako se je zvršil za dr. Ploja ta shod sijajno in mu dal popolno zadoščenje za neopravičene napade od strani »Slovenca«, »Slov. Gospodarja« in »Našega doma«.

Ljubljanska ljudska posojilnica je prodala v ormoškem okraju Nemcu Fischerauerju iz Ljubnega na Gornještajerskem neko posestvo za 8000 kron, akoravno, je gozd pri dotičnem posestvu sam toliko vreden. Nemec je torej dobil povrh gorice in drugo zastonj. V Mihalovskem vrhu je imela shranjeno v kleti gosp. dr. Geršaka vino. Kanonik Sušnik sam je prišel gledat zaloge in »Kletarsko društvo« v Ormožu je ponudilo 400 kron več kakor Nemec, in vendar je dobil ta vino.

V Samušanskem vrhu je imela tudi Ljudska posojilnica Ljubljanska svoj vinograd. Za oskrbnika je postavila nekega moža, ki je s svojimi znanci njeno

vino popival, revizor pa je delal poročila, ne da bi videl vinograd, svoja poročila v gostilni v veseli družbi.

Opravičeno vprašamo: ali je tako gospodarstvo na korist ljubljanski ljudski posojilnici, ali je na korist slovenskim prebivalcem, ako se prodaja vse tujcem?

Volitve v okrajni zastop gornjeradgonski. Zopet so volitve pred vratmi. Do 25. julija morajo biti od občin izvoljeni volilni možje predloženi c. kr. okrajnemu glavarstvu. Rojaki! Dolžnost nas vseh je, da se izvolijo sami zanesljivi slovenski kmetje, sami odločni slovenski možje. Nemškutarstvo se ne sme med nami več šopiriti. Ne takih, ki mislijo, da je najmanjša nemška drobtinica zanj vse, da pozabijo na samega sebe in prodajajo koristi kmetov, občine in okraja za par ljubeznivih lažnjivih nemškutarskih pogledov. Volilci! bodite možje, bodite dobri, zavedni narodnjaki! Volite sebi v korist in čast.

Ruše pri Mariboru. Tukaj se je ponesrečil mizarski pomočnik Pišek. Šel je pijan domov in padel v 5 metrov globok prepad. Kmalu po padcu je vzdihnil.

Beseda našim naročnikom. Opetovano smo že prosili svoje naročnike, da vsak, ki lista pravočasno ne prejme, nam to **takoj** naznani, ne pa, da se čez več tednov pritoži — a ne ravno s prijaznimi besedami — o nerednosti upravnštva. Upravništvo pač ne more lista svojim naročnikom osebno vročevati. Da pa ima naš list na vseh krajih mnogo nasprotnikov, ki mu vhod med ljudstvo ovirajo, da nam delajo tudi poštni uradi iz nevednosti in hudobije mnogo zaprek, smo že dokazali. Evo, novega slučaja! List zadnje številke, ki smo ga poslali svojemu naročniku z naslovom »G. Jožef Bračun, posestnik, Veliki kamen, p. Koprivnica (Štajersko),« prejeli smo te dni vrnjenega z opazko: »Ismeretlen« — nepoznan. Iz poštnega pečata »Kaproncza« smo posneli, da je dotični list blodil po — Ogrskem. Večkrat se nam listi vrnejo z opazko: »Se ne sprejme,« za tem pa dobimo reklamacijo naročnika, ki se huduje, da lista ni dobil.

Zato prosimo svoje naročnike znova, naj nam gredo s prijaznostjo na roko ter nas pri zasledovanju teh zločincev podpirajo. Naj se upošteva, da bivamo mi v Ljubljani in ne neposredno med svojimi naročniki, da je torej vsled tega tako zasledovanje težavno. Dostikrat se nam na naša vprašalna pisma niti ne odgovori, dasi priložimo znamko. Tak slučaj imamo tudi zabeležen o bralnem društvu v Majšpergu pri Ptujski gori. Pri Sv. Lovrencu na drav. polju je nam več listov predzadnje številke, ki smo jo poslali na različne posestnike, zavrnila ena in ista oseba, seveda brez podpisa svojega častitljivega imena. Iz pisave sklepamo, da je to storil nek naobraženec. Mogoče, da se še najdemo in da bode tudi za njega imel kazenski zakonik primerno točko.

Reklamacije, ki se oddajo brez znamke, morajo biti odprte ter se glasiti sledeče: »Zadnje številke Vašega lista nisem prejel.« In podpis. Ako se piše še več, smatra se to na pošti kot pismo ter mora upravništvo lista plačati kazen. Take reklamacije upravništvo ne sprejme ter se ista zavrne.

Dopisi.

Čudne razmere pri okr. glavarstvu v Ptuj. Pri okr. glavarstvu v Ptuj, so nameščeni samo nemški uradniki, pravilno slovenski niti govoriti ne znajo, kam šele pisati, in vendar so vsi nastavljeni večinoma za slovensko prebivalstvo. Neki župan v tem okraju pa je pričel vse nemške dopise pošiljati v Gradec v prestavo; pozneje je dobil od okrajnega glavarstva dopis s sledečo vsebino: »C. kr. okrajno glavarstvo, Ptuj sledi datum in št. Občinskemu predstojništvu v . . . s pripombo, da **ni dovoljeno**, da bi se pošiljali ukazi c. kr. glavarstvu v prestavo na c. kr. namestništvo — ravnateljstvo pomožnih uradov. Ako bi gospod občinski predstojnik ne razumel ukazov, tedaj bi naj tisti prosil, da bi mu ga predstavil tukajšni urad, ali pa, če mogoče, bi prišel na tukajšni urad, v sobo št. . . in bi dobil ustmeni odgovor, sledi podpis.

Kaj menite gospod urednik ali ni to laskava pouudba? da naj predstojnik na ljubo nemškemu uradnikom hodi za ukazi vprašati? In kako še so le točni ti gospodje v uradovanju!!!

Že od 10. aprila 1907. je v veljavi novi lovski zakon in od takrat se ima že vse, kar k lovu spada, toraj tudi škoda, storjena po divjačini, plačevati tako, kakor določuje novi zakon. Pa okrajno glavarstvo v Ptuj še do sedaj po preteku 3 mesecev ni nastavilo tistih načelnikov in namestnikov, ki bi imeli odškodnino razsoditi, in tako so oškodovani posestniki izročeni na milost in nemilost lovskim najemnikom, ker se pritožiti nikamor ne morejo. To je vendar grozna krivica, grajščaki in kapitalisti imajo love v najemu, da imajo svojo zabavo, divjačino redijo na kmečkem polju, tako da kmetje vsled tega kruha nimajo, pa še do odškodnine ne morejo priti. Prosimo gospode poslance, da potrebno ukrenejo, da se ta krivica odpravi, naj se na prste pogleda tem uradnikom, in tudi lovskim najemnikom, takim kot so pl. Fihtenau, Pongratz, Högen-vart in drugi.

Okoličan.

Pripomba uredništva: Značajni zavedni slovenski predstojniki! Čast Vam, da se potegujete za pravice svojega materinskega jezika.

Ako kdo na svetu, zmožni ste vi priboriti mu s svojim odločnim nastopom vpliv in veljavo povsod. Poštenost in pravica je na vaši strani, zato le nevstraheno naprej! Uradniki med našim ljudstvom, v naših krajih Vam **morajo** odgovarjati v našem slovenskem jeziku.

Na take nesramne zahteve, da bi vi morali hoditi k uradnikom po pouk i. t. d. še Vam odgovoriti ni treba. Vi naznanite kratkomalo uradu, da sprejemate le slovenska pisma in konec besedij. Če Vas bo kateri uradnik nadlegoval tako, kakor je navedeno v dopisu, pa pošljite take ukaze nam. Priskrbeli bomo, da dobijo gospodje malo — tobaka! Kar se tiče lova, pojasni Vam nekaj današnji članek, ravnajte se strogo po njem! Tudi za to bomo skrbeli, da se bo lovski zakon natančno spolnjeval, le naznanjajte nam točno in natanko, kje in kdo Vam dela krivico. Torej le povsod samozvestno in odločno, kajti: »Bratje Slovenci smo, svobodo ljubimo!«

Ljutomerska narodna zavednost. Predvečer godu sv. Cirila in Metoda vršil se je tudi pri nas jako siljajno. Krasni kresovi, umetni ogenj, pokanje topičev, vesela godba, pred vsem pa milo slovensko petje, vse to je privabilo ogromno število ljudstva na holmec k Francu Jozefovi šoli, da pokaže, da je slovensko ljudstvo. Krasni večer nam je razvedril srce in lice, mile slovenske pesmi donele so nam na uho. Pela se je tudi Gregorčičeva večno-lepa pesem »Nazaj v planinski raj.«

Gregorčič, nepozabni naš Gregorčič! Ko bi stal ta večer v naši sredini, ko bi videl in slišal, kako naša inteligenca, ki je ravnokar tako lepo popevala slovenske pesmi, komaj se zasuje, že kramlja med seboj prav nepotrebno tuj jezik, — kaj ne, dragi Gregorčič, zaklical bi! Nazaj, le brž nazaj, če prav v hladni grob. — A kaj tacega se doživi pri nas dan na dan. Naš mladi rod, sicer okinčan z raznimi narodnimi znaki, vendar ne nosi narodne zavednosti tam, kjer najbolj treba, na jeziku, da bi bil vzgled priprostemu ljudstvu. Pri vsaki umestni in neumestni priliki se morajo rabiti tuje besede, tuj govor. Čemu to? Ali naš slovenski jezik ni dosti lep, ni dosti popolen? Ali se dvorikanje res čuje mnogo lepše v blaženi nemščini? Mislim, da ne!

In vendar, kako srečni se čutijo naši mladi ljudje ob spremljanju in sprehodu z nadutimi Germani. Narodnost le za kratek čas, le za lepote, le v zunanjosti in parado! — Ne, tako ne sme, ne more dalje iti!

Ali ne grešijo tozadevno tudi naše gospe? Res, da so nad vse požrtvovalne glede prireditve kake narodne veselice, pri pobiranju kakega potrebnega fonda i. t. d. Ne strašijo se truda, a kar bi jih pri narodnih veselicah najbolj dičilo, lepa slovenska govorica, tega nam čisto ne privošči.

No, in močje narodnjaki, so li morda ti izvzeti? Če stopiš v prodajalno, v gostilno, v kavarno ali čitalnico, če stopiš k kadilecem in igralcem, povsodi nič boljše, povsodi ti done med slovensko govorico vedno in vedno zopet nemške besede na uho. Ali je to narodnost?!

Slovenke, Slovenci, kje je vaša značajnost, kje vaš narodni ponos?! Proč s tujimi besedami!

Začnimo se vendar enkrat resno zavedati naše narodnosti ter ne precenjajmo tujega v svojo lastno narodno škodo. Dal Bog, da te besede padejo na rodovitna tla! Toliko za danes!

Pripomba uredništva: To piše odličen ljutomerski rojak, a mi žalibog moramo pristaviti, da je drugod tudi tako ali še slabše, in da se ravno radi tega narodna zavednost pri priprostem ljudstvu ne vkorenini tako, kakor bi bilo treba. Pomnite rojaki, večnoresničen je pregovor: **Vzgledi vlečejo.**

Gospodarske vesti.

Ali so plemenski biki res vse v živinoreji? Gotovo ne, tega ne more nikdo od njih pričakovati. Jasno in znano je, da oni gospodar, ki zanemarija navadno živino domačega plemena, tudi ne bo dosegel posebnih uspehov z boljšim plemenom. Prvi pogoj za napredek živinoreje je ljubezen k tej panogi gospodarstva, drugi ravno tako važen pogoj pa je, da se gospodar spozna

v umni živinoreji. Oboje posebno pa potrebno znanje si naši kmetijski sinovi lahko pridobijo v kmetijskih šolah in gospodarskih knjigah in časopisih, starejši gospodarji pa v gospodarskih društvih in predavanjih. Tukaj je treba začeti: najprej morajo gospodarji vedeti, kako se živina dobro redi, da bodo že z domačim plemenom napravili dobiček. Potem si naj tisti, ki imajo denar, nakupijo boljše plemo, ki bo jim neslo še lepši dobiček.

Gosí na Češkem. Ob bavarski meji na Pošumovskem se kmetice s posebno marljivostjo in skrbjo pečajo z rejo gosij. In sicer kupujejo z nemškega mladiče, ki so se ravnokar izlegli, ter jih krmijo kakih 8 tednov. Mladiče kupujejo po 1 K, čez 8 tednov pa jih prodajejo na Bavarsko po 3 K in še dražje. Nekatere kmetice si na ta način prigrisnarijo po 500 K na leto. Seveda imajo veliko skrbi z gosjimi mladiči, ki so, kakor znano, zelo občutljivi. Zdaj premišlujejo in se pripravljajo na Češkem na to, da bi ne prodajali mladih gosij, ampak jih popolnoma izkrmili, klali in razpošiljali v daljne kraje. To bi naj opravljal posebna društva. S tem bi se porabilo zrnje, ki nima prave cene, gosi bi se dobro prodajale, povrh še gosje perje. Na Češkem, Moravskem in deloma na Hrvatskem gosi tudi skubijo, ko izgubljajo perje. Seveda je treba dobro vedeti, kedaj se to sme zgoditi, sicer žival preveč trpinčimo, vname se ji koža in lahko pogine.

10 zapovedi za svinjskega pastirja.

- 1) Ne goni prerano na pašo in ne ostajaj do noči na pašniku, ker svinje ne marajo mrzle, rosne trave.
- 2) Ne goni svinj prenašlo, da se ne razgrejejo.
- 3) Med pašo večkrat napajaj; zlasti pa ženi opoldne čredo v senco ali v mlako, da se ohladi.
- 4) Ne pasi vedno na istem prostoru, ampak čreda naj gre med pašo počasi naprej!
- 5) Ves pašnik (strnišče ali deteljišče) razdeli si na dele, da imaš za več dni in ne pokvariš vsega prvi dan.
- 6) Če je paša razne vrsti, pasi najprej na boljšem delu, ker svinje ne ostanejo mirne, če vedo za boljšo pašo.
- 7) Ne trpi, da bi svinje na paši rovale.
- 8) Ob deževnem vremenu v spomladi, ko se trava še ni dovolj posušila, ne goni na pašo, a spuščaj svinje na prosto, da se prezračijo.
- 9) Ne jemlji psa k svinjam na pašo, ker večina psosv ima trakuje in s svojimi odpadki in slinami okuži pašo. Od tod prihaja, da so svinje trihinaste ali pšenaste, kakor pravimo navadno.
- 10) Pazi natančno na vsako svinjo, ker lahko pravočasno opaziš in zabraniš razširjenje kake bolezni. Zbolela svinja ne sme na pašo, gospodar ji naj priskrbi živinozdravnika, kajti bolje je dati živinozdravniku par kron, kakor pa zgubiti svinjo ali celo čredo.

Razne vesti.

Kako dolge so avstrijske železnice. S koncem preteklega leta je bilo v kraljestvih in deželah zastopanih v državnem zboru in v kneževini Liechtenstein vseh železnic 22170 km in 79 m, za 609 km 558 m več nego prejšnje leto. Električnih železnic je 486 km in 431 m, žičnih železnic (uspenjač na gore) je bilo 1 km 753 m. Človek, ki bi prehodil 4 km [v 1 uri in bi hodil noč in dan, bi rabil 230 dni 22 in pol ure, da bi obhodil vse avstrijske proge. Z brzovlakom, ki prevozi 60 km v eni uri, pa bi se vozil 16 dni 9 in pol ure po teh progah. — Od teh železnic je bilo 13464 km v državni upravi in je prineslo rednih dohodkov 336,424,675 K, je zahtevalo izdatkov 249,272,466 K, tako da so lansko leto železnice dale državi 87,152,209 K čistega dobička.

Boj proti žganju.

Žganje je največja poguba ljudstva. Stariši, ki ljubijo žganje, imajo pogostoma bedaste otroke in postajajo sami dan za dnevom neumnejši.

Pri nas je danes že jasno, da ima nemčurstvo na južnem Štajerskem največjo moč pri žganjarjih. Kar pije v velikih množinah žganje, to je neumno, in s takimi ljudmi se največ preživi naše nemčurstvo. Takim ljudem je ptujski «Štajerc» najvišji Bog.

Proti pitju žganja se že dolgo bojujemo. Toda ni videti še pravih uspehov. Pregled krčem, posebno onih, v katerih se toči žganje, nam govori jasno, v koliko smo zmagali in kje se je pitje žganja pomnožilo.

Osrednja statistična komisija pravi, koliko je bilo v raznih letih prodajalen alkoholnih pijač:

Leta	1896	1900	1903
Koroško	2269	2585	2913
Kranjsko	2675	2914	3126
Primorsko	1505	1926	1831
Štajersko	7561	8503	9406

Med temi krčmami je bilo žganjaren

Leta	1896	1900	1903
Koroško	1620	1696	1888
Kranjsko	2215	2334	2368
Primorsko	1339	1691	1509
Štajersko	5414	5557	5909

V slovenskih deželah pride na vsakih 1000 prebivalcev 4–5 žganjaren, le na Primorskem samo 2.

Na štajerskem so žganjarne skoro povsod v nemških in nemčurskih rokah.

Vojaška pisarna EMIL KOKSTEIN

Gradec, Stempfergasse 3, daje pojasnila, nasvete, prošnje, vloge, strokovnjaška mnenja itd. v vseh vojaških zadevah

Svoji k svojim!

Za vrtno veselico in zabave priporočam vsem slavnim društvom in c. gg. gostilničarjem konfete, lampijone, papirne kače, rakete, pihljače itd.

Za obilna naročila se priporočam

z velespoštovanjem

J. N. Peteršič,

trgovina s papirjem in galanterijo, Ptuj.

Dopisnice za šaljivo pošto najnovejše.

Postavno zavarovano.

Edin pristni balzam
lekarne „Angela varha“
A. THIERRY
v Pregradi pri Rogaški
Slatini.

Vsako ponarejanje kaznivo

Edino pristen je

THIERRYJEV BALZAM

z zeleno varstveno znamko z
numo. 12 majhnih ali 6 dvoj-
natih steklenic ali velika spe-
cialna steklenica s patentnim za-
klopom K 5'—

Thierryjevo centifolijsko

mazilo

za vse, še tako stare rane, vnetja,
poškodbe itd. 2 lončka K 3-60.
Pošilja se samo po povzetju ali
denar naprej.

Te dve domači zdravili ste kot
najboljši splošno znani in sta-
roslavni.

Naslavlja naj se na

lekararja A. Thierry v Pregradi
pri Rogaški Slatini.

Zaloge po skoro vseh lekarnah.
Knjižice s tisoči izvornih za-
hvalnih pism zastoj in poš-
tine ne prosto.

F. PAMM, Krakovo,
Zielonove ulice 3.
Razpošilja na zahtevo brezplačno in poš-
tine prosto bogato ilustr. cenike o urah,
zlatinimi, srebrnimi, orodju in godalih.

Posojilnica v Celju

v lastni hiši „Narodni dom“

Posojilnica v Celju

ki je bila leta 1881 z
neomejeno zavezo usta-
novljena, šteje sedaj nad
4200 zadruženikov, kateri
imajo vsega nad

88.000 K

vplačanih deležev ter ima
sedaj nad 6 milijonov K
hranilnih vlog in nad

330.000 kron

rezervnega zaklada.

Hranilne vloge

sprejema od vsakega, ako
tudi ni član zadruge ter
jih obrestuje po 4 $\frac{1}{4}$ %,
posojilnica plačuje

rentni davek

sama, ne da bi ga od-
tegnila vlagatelj. Po-
sojila daje na osebni in
hipotekarni kredit proti
5 $\frac{1}{2}$ % in 5% obresto-
vanju.

Posojilnica uraduje vsak dan od 9. do 12. ure
dopoldne razun nedelje in praznike.

**Trgovina s papirjem, pi-
salnim in risalnim orodjem**

ZVEZNA TRGOVINA

Celje, Rotovska ulica št. 2.

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, do-
kumentni, ministrski, ovitni in barvani
papir.

Svinčnike, kamenčke, peresa, tablice, peres-
nike, gobice, radirke in črnilo.

Trgovske knjige v vseh velikostih, črtane z
eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl,
ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin za občinske
urade, krajne šolske svete, učiteljstvo, žup-
nijske urade, okrajne zastope, užitninske
zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, no-
tarje in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank.

Papirnatih vreče vseh velikosti po originalnih
tovarniških cenah.

Stambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken)
za urade in privatnike izvršujejo se v najkraj-
šem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cveticami
od najpreprostejše do najfinije izpeljave.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine
so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznana dobro blago. Solidna in točna postrežba